

šol in tudi iz pripravniške šole naj boljša spričala; vendar nekteri iz med teh v šoli pri podučevanju niso srečni; podobni so kmetovavcu, ki ima dobro zemljo in tudi dobro pripravo za obdelovanje, pa mu vendar polje slabše rodi, kakor njegovemu manj zmožnemu sosedu. Poljá obdelovati ne zna vsak. Tudi podučevati, še manj pa mladino prav odgajati ne zna vsak, ki misli, da je sam že izobražen, in se zanaša na svojo prebrisanost, na svoja izverstna spričala itd. Jaz sem sedaj terdno sklenil, da se bom pri tem, ko se bom splošno izobraževal, posebno še bistril za svoj stan, ker spoznam, da je vse na tem, kako kdo mladino podučuje in ob enem odgaja. Kolikor bolj si pa prizadevam, da kolikor morem vestno spolnujem svoje dolžnosti, toliko bolj spoznavam, kako malo še vem in tedaj morem svojo imenitno nalogo prav izverševati. Da se bom za svoj stan bolje izobraževal, bom sedaj še vse raji in prav premišljeno bral pedagogične knjige in časopise, in se bom o tem rad pogovarjal s svojimi modrejšimi in bolj skusenimi tovarši. Po takih in enakih dobrih vodilih se bom potem ravnal pri podučevanju in sploh pri vzrejevanji naše mladine. Ljubeznjivi moj! vidiš, to je sedaj moja terdna volja — potem, ko sem že mnogo bral in prebiral in se tudi že precej pripravljaval za učiteljski stan. Prevdarjaj tudi ti nekoliko to mojo misel, — in nadjam se, da boš o tem posnemal

svojega

zvestega prijatelja

Iv. Zarnika.

Učitelj in kmet.

Spisal Iv. Z.

Bilo je prekrasno pomladansko jutro. Ne ene meglice ni bilo viditi na nebu. Prijetno je pihljala pomladna sapa in se igrala s srebrnimi kapljicami, ki so visele od mladih listikov in nježnih bilek. Veselo petje ljubih tičic, prijetni jutranji zrak privabi tudi učitelja Verliča, da gre iz svoje tesne izbe na zeleno poljé! — Ko pride učitelj Verlič zjutraj pod milo nebo se sprehajaj, najde že tukaj na polji pridnega kmeta Skerbiča pri delu. Vesel pozdravi učitelj kmeta, pa tudi kmet prijazno pogleda učitelja; potem pa se blizo tako le po-
menkovata:

Učitelj: „Dragi oče Skerbič! Danes pa imamo prelepo jutro; nebo je jasno, kakor ribje okó, rumeno solnce že gorko sije, in kamor pogledam, je vse veselo. Kako bi li človek mogel doma tičati?“

Kmet: „Res, prav lep dan je danes; takega še letos nismo imeli.“

U. „Ni ga lepšega časa v letu mimo ljube pomladi.“

K. „Odkritoserčno vam povem, gospod učitelj, da se vsako pomlad čutim nekako ves prerojen, in pomladna dela so mi vselej naj ljubsša.“

U. „Mislim, da ga na svetu ni človeka, da bi se ne veselil lepe pomladi! Še celó bolniki je težko čakajo, in se je radujejo, kedar pride.“ — Posebno pa še vam kmetom lepa pomlad prinaša veliko veselja. Vi kmetje imate priliko, da vse boljše lahko občudujete božja lepa dela, kakor mi drugi, zato, ker ste vi vedno zunaj, in tedaj priča vsega tega. Res, kmetje ste prav srečni ljudje.“

K. „Res je tako; pa, ako pride po letu huda ura, da nam toča polje pobije, potem smo mi kmetje reveži, da ni večjih revežev na svetu. Verjamite mi, da imamo mi kmetje, ubogi terpini, dovolj križev in težav. Živimo sicer reveža in bogatina, pa pri vsem tem nas kmete vse rado zaničuje. Ali ni to grenko, gospod učitelj?“

U. „Prav pravite, oče! Pa pomislimo, da ima vsak stan svoje nadloge. Vendar pa imate vi kmetje tudi dovolj veselja. Kako se vam dobro zdi, ko vidite, da vam žito lepo kaže in rodi, in kako ste veseli, kedar spravljate domu bogate pridelke!“

K. „To je; kedar žanjemo in kosimo in žitnice polnimo, pozabimo na ves pot in trud, ki smo ga imeli in terpeli na polji.“

U. „Vedite oče, tudi jaz imam eno njivo, na katero leto za letom sejem in jo obdelujem, da mi včasih prav vroče prihaja.“

K. „Kaj mi poveste! To je pa kaj novega, da imate tudi vi njivo; mislil sem, da imate vi le v šoli in v cerkvi delo.“

U. „Njiva, ki jo jaz mislim, je ravno šola, kjer sejem seme svojih naukov v mlada serca, in ga obdelujem, da bi lepo rastlo na prid staršem, srenji, državi in cerkvi. Zeló me veseli, ako vidim, da to seme ne pada na suho skalo, ampak na dobro rodovitno zemljo — v mehka serca ljube mladine. Ni mi ga večega veselja kot je to, ako vidim, da mladino vzrejam s tečnim podukom! — Pa, kakor sem pred rekel, da ima vsak

stan svoje nadloge, in kakor vam kmetom težko dé, ako vam zima uniči ves vaš trud, tako je tudi za nas učitelje prežalostno, ako vidimo, da hudobni ljudje s pohujšljivim govorjenjem in obnašanjem poderó vse, kar mi v šoli težavno sozidamo. Verjemite mi, oče, da ta zguba je veliko večja mimo vaše, kajti zguba vaša se dá sčasoma še nadomestiti; Bog vam dá drugod in drugikrat zopet obilnih pridelkov, in kmali se vam zaceli ta rana; ali mladina, ko je enkrat s pravega pota odpeljana in zapeljana, težko, težko se še kedaj na pravo pot vrača. — Toda tudi naš učiteljski stan ni brez veselja! — Ako pomislim, da delam za blagor človeštva, in ée vidim, da jo le eden mojih učencev po mojih naukih srečen, pozabljene so vse težave, ki me kterikrat tarejo“.

(Dalje.)

Koristne reči.

Krokar.

Spisal R. Perušek.

Krokar je v severni Ameriki selivec, ker se o merzlejšem času preseluje v južne kraje; toda pri prvem znamenji gorkejšega vremena gre zopet v severne dežele nazaj. Le posamesni krokarji delajo gnjezda v hribih južne karolinske dežele. Pa le malo je takih krokarjev, in ti se le zavoljo varnosti tje prehajajo. Naj raji ima krokar gnjezdo v hribih, na skalah in v neprestopljivih prepadih, na bregovih malo znanih otokov. Tam razprostira v čistem zraku v višini lesketajoči peruti, in vedno više in više se vzdiguje, kakor bi se hotel solncu bližati, da se še bolj njegovo perje lesketá. Potem se zopet vrača k svoji tovaršici, in ferfrá okoli nje.

Dokončan je jutranji sprehod, in vidimo srečno dvojico k zemlji nazaj prihajati. Usedeta se na naj viši klanec, da človeško okó ne izmeri njih prave velikosti. Pod njima dère reka prek črnega skalovja, čegar pogled vsako okó prestraši, razun krokarjevéga, ki je že od mladosti navajeno takega stanovanja. V sredi v višini skale je gnjezdo. Leteta tje, da vidita, kako je zima staro stanovališče pokvarila. Berž si poiščeta nove zidarske priprave, da ga zopet popravita, in iz živalskih las in iz suhega perja si napravita mehko ležišče.